

Chenopodium pumilio en Chenopodium botrys

In deze nieuwe rubriek zal regelmatig de aandacht gevestigd worden op een soort of groep van soorten, die vanwege de verspreiding, de determinatiekenmerken of ander fenomeen wat meer aandacht verdient. Correspondentie wordt dan ook met belangstelling tegemoet gezien. De rubriek staat open voor bijdragen van alle FLORON-veldwerkers.

In verband met een artikel dat in een van de volgende afleveringen van Gorteria zal verschijnen over de Liggende ganzevoet (*Chenopodium pumilio*) en het Druifkruid (*Chenopodium botrys*) wordt informatie gevraagd over deze soorten.

Kenmerken

Zowel Druifkruid als Liggende ganzevoet zijn kale, eenjarige planten, die ook in de top niet melig zijn. De planten worden gekenmerkt door korte gele klieren, die bij wrijven een aangename geur verspreiden. De bladeren zijn gelobd. De bloeitijd valt relatief laat, n.l. van de midzomer tot de herfst. In het verleden zijn de soorten regelmatig verward; voor de onderscheidende kenmerken wordt verwezen naar de 21^e editie van de Heukels-Flora.

Status in Nederland en de rest van Europa

Beide soorten worden in Nederland reeds lang met enige regelmaat als adventief aangetroffen. Tegenwoordig kunnen beide soorten – naast het adventieve voorkomen – ook op enkele plekken als ingeburgerd worden beschouwd; Druifkruid onder meer bij Amsterdam, de Liggende ganzevoet bij Millingen a/d Rijn. Het loont dan ook zeker de moeite nabij havens, industrieterreinen en in het gebied van de grote rivieren eens uit te kijken naar deze soorten. Het zijn warmteminnende soorten, die vooral op stenige plaatsen (o.a. spoorwegen) te vinden zijn. In een aantal gevallen is het voorkomen te herleiden tot aanvoer van verhardingsmateriaal uit andere streken.

Huibert Barendregt